

**Het zelf gemaakte gedicht van Jaap Nijstad dat hij met de bijeenkomst
"Efkes stille staon bie...." heeft voorgedragen**

rusten

***zo net buiten de rand
van het dorp
een plek
om na het sterven
verbonden te zijn
met huis en kerk
en met de erven
waar gewerkt werd
zolang het licht was
de oude taal gesproken
geleefd geliefd en geborgen
uitziend naar de morgen
maar ook te hooi en te gras
een leven te leven
zoals het werd gegeven
tot aan de grens
van deze en gene zijde***

rusten

***een uitzicht over de weide
soms de naasten op bezoek
toegesproken worden en luisteren
over de dood heen fluisteren
troost geven en vinden
aan al die men beminde***

rusten

***op deze kleine dodenakker
kust de dood het leven wakker
als in een droom en
hoe het was wordt tastbaar
in dit gedenken en zonneklaar
herinnering aan een ieder zo rijk
op deze plaats om te rusten
in Gelster aan de Pierinkdijk***